Turrecremata, Johannes de: Quaestiones Evangeliorum de tempore et de sanctis. Add: Nicolaus de Byard: [Dictionarius pauperum] Flos theologiae sive Summa de abstinentia

[Reutlingen: Michael Greyff, not before 1480] Seite 171

socio suo· Itē de patientia stimulaē ꝓximi· qꝛ ꝯsilia aut correctōes sustinere
neq̄t. cū iudicatiuus ⁊ indignatiuus ⁊ nolens pati vel ꝯpati patienti· putās se
magis posse vel scire· iō indignatōꝫ oñdit· ⁊ suā inuidiā non supat nec qꝺ esti
mat erit· Scriptū ē ei Qui plus posse putat sua q̄ natᷓa mistrat· posse suū su
pans se min⁹ eē pōt Scꝺo qꝛ rōne impatientie sue stimulat ⁊ irasciē ⁊ verba
iniuriosa loquiē. vt Seneca diē Et ita te ⁊ alios cito ad irā ⁊ impatientiā ꝓ
uocares· Nā lex videt iratū impatientē impatiēs ñ videt· Itē de ꝯcordia di
scordiā ⁊c. Quare· qꝛ ꝓpter inueteratā iram· Et nōndum sic antiq̄ amicitia ꝑ
longam ꝯsuetudinē in bitum mētis sumpta· ita ꝯgelat q̄ q̄si lapis clarus effi
cit. Ita inuidia inueterata ira dꝛ. ⁊ econuerso ira inueterata odiū dꝛ. ⁊ odiū
aut inuidia a deo in natᷓam ꝯuertiē· Iō cauendū ē cuilibet ab inuido ⁊ odioso·
Q inimico antiq̄ nunq̄ ꝯfidere possis· vñ pħus. Ne associes te inimicis tuis
cū alios possis repire socios· q̄ ei male egeris notabūt. q̄ bō fiunt demabunt:
plus vero idē dixit vicꝫ Ignotos q̄si inimicos eē vitandos ⁊ in eis ñ esse ꝯfitē
dum añ ꝯgnitōꝫ· Ait idem. Nō egrediaris viā cū aliq̄ nisi eū ꝑus agnoueris
id ē in ꝯuersatōꝫ aut familiaritatē secretā ꝯsiliaris Si quisq̄ tibi in via igno
tus se associauerit iterq̄ tuū inuestigauerit· dic te velle longius ire q̄ dispo
sueris ⁊c. Seneca· Pro amico poti⁹ occidi q̄ cū inimico viuere. Et etiā Io
sephus dixit· Ne ꝯfidatis secreta nec detegatis Cū q̄bus egistis pugne discri
mia tristis. Nulla fides hosti tibi sit q̄ talia nosti· Prorsus ⁊ hostilis tibi sit
ꝑsuasio vilis· Fraude necis dire ne sic videare perire· Phs q̄dam dicit. Cū ini
mico tute nemo in grāꝫ redit. Quia ait seneca Nunq̄ vbi fuit diu ignis· defi
cit vapor. Vapor ei odij vel inuidie sp latꝫ in pectore inimici· Et odiū fm tul
liū ē venenū amicitie vt supra. quare amicitia ei⁹ vel grā q̄sita de facili ñ biū
pōt durare. spāliter in istis q̄ sunt subitanij ⁊ impatientes· De Inferno

Circa infernū notandū est· Primo de ei⁹ assertione
Secundo de ꝯditōib⁹ eius. Tertio de meditatōibus pene. Circa ꝑ
mū nōndū ē q̄ diabolus multū nitiē extinguere fidē de inferno· vt
sic hoiēꝫ excecatū facilius ducat illuc ꝑ viā pctōꝝ· dū ñ refugit penā quā nō
credit· fm quē modū solet duci latro ligatis oculis ad patibulū· Exemplū de
Sedechia· iiij· Reg. vlt. q̄ excecat⁹ a Nabuchodonosor duct⁹ ē babilonē Sꝫ
multis rōnib⁹ ⁊ exemplis possꝫ oñdi infernū eē. Magnificentia regalis req̄
rit q̄ rex hēat palacia ꝓpter bonos. ⁊ carceres ꝓpter malos. Rex vero glie
magnificat⁹ sup oēs reges terre hꝫ palaciū ꝑ bonis celū. carcerē ꝑ malis in
fernū· Item deus adeo est iust⁹ q̄ in dominio suo nihil relinq̄t impunitū· Iob
xxiij· Deus multū abire nihil patiē· minimū etiā cogitatū ⁊c. Sꝫ videmus mul
tos sceleratissimos mori impenitentes nec hic puniri q̄ alibi puniuntē· Locus
autē punitionis huius vocaē infernus. Item lex terrena req̄rit q̄ aliq̄ ꝓpter
culpas suas deferunē in exilium ꝑpetuū. Itē iustitia ecclesiastica sepat aliq̄s
ꝑpetuo a consortio fideliū in sepultura. sepeliendo eos extra alios in loco vili.
Quare ergo iustitia diuina que maior ē non separabit ꝑpetuo aliquas aīas
indignas a ꝯsortio sanctoꝝ eas in loco vili collocando ⁊ in exiliū inferni trāſ